

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Det evige Livs-Ord af Vorherres egen Mund til Menigheden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 194. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1860_1269-txt-shoot-idm4815/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vise mildere mod den Christne Tro og Menighed, men at Troens, Tungens og Pennens Frihed vil giøre Spotten langt kaadere og bittere, og Angrebene langt mere glubende og hensynslose, end de har været siden de gamle romerske, græske og ebraiske Haarfløveres (Sophisters) Dage. Langt fra da at kunne understøtte Troen eller forsvare Menigheden med deres agte menneskelige Dplysning og Videnskabelighed, vil Menighedens ypperste Lærere da ret egenlig „hades af alle Folk“, for det gode Navns Skyld, ligesom den skriftkloge og videnskabelige Paulus blev den mest forhadte blandt alle Apostlene, og var aldrig værre stødt end mellem de Verdslig-Vise i Athenen, som bedst kunde sluttet hans Bid og Beltalenhed.

Da vil nemlig Jæde-Brevene udelukkende stiles netop til de bedst Dplyste, og selv de sommeligste vil omtrent lyde saaledes: „J har længe havt meget travlt med at bevise, at eders Troes-Bekjendelse er agte apostolisk, at de saakaldte Jndstiftelses-Ord ved eders Daab og Nadver skal være udtalt af den Jesu Christi egen Mund, som blev korsfæstet under Pontius Pilatus, og at alt dette stemmer ypperlig overens med den hellige Skrift, som eders egne Formænd og Stalbrødre har skrevet; men J har ikke lagt Mærke til, at alt Saadant kun gjaldt noget i den aandelige Trældoms-Tid, da det var halsløs Gierning at tvivle om Christi Guddom eller om eders hellige Skrifts guddommelige Jndblæsning, og da selv de Klogeste satte en forsængelig Værd i at kalde „Christne“. Nu derimod i Mand-Frihedens Dage, nu, da i det mindste

alle dybere Tænkere har lært at foragte tomme Titler og alt Einvøjen, nu lade vi naturligvis alt Sligt staa ved sit Værd, med den Bemærkning, at ligesaa lidt som Islamismen er sandere, fordi den er Mahomed's agte Lærdom og stemmer overens med Koranen, ligesaa lidt bliver Christendommen sandere, naar den er Christi agte Lærdom og stemmer overens med Bibelen.

Vi veed ogsaa nok, J puffer paa, at Troen er en fri Sag, ikke alene borgerlig, men ogsaa aandelig talt, forsaavidt den ikke klart modsiges sig selv eller den klare Sandhed, og at det ikke skal kunne bevies om den Tro, som J, med hele Menigheden, ved Daaben bekiende, og da Troen er en Hjertejag og soleklare Beviser om aandelige Ting er vanskelige at føre og at fatte, saa lader vi ogsaa gjerne Kvinder og Børn og hele de Troendes meer eller mindre umyndige Skare nyde godt deraf, saa vi vil ligesaa lidt have dem aandelig som verdslig forfulgte; men J, som tager Deel i Tidens vovende Dplysning, og viser eder af at være Klogere paa guddommelige og menneskelige Ting end alle vi andre, J skal aandelig jorsølges til det Yderste, thi til eder siger vi med Rette, hvad jo jeres egen Mester sagde til de Skriftkloge, som troede paa ham: var J blinde, da havde J ikke Synd, men nu siger J: vi seer, deri ligger eders Synd. Det er listigt nok af jer, at J skyder jer ind under Menighedens ordknappe og ei saa lidt dunkle Troes-Bekjendelse, og erklærer høitidelig, at alt hvad J dog præker Menigheden Dreene sulde med, er ingen Troes-Artikler, men kun Mandens

